

ΚΥΘΗΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ. ΡΕΤΣΙΝΑΣ

Ἡμέρα ἀληθοῦς γενικοῦ πένθους ἀνέτειλεν ἡ παρελθούσα Κυριακὴ διὰ τὸν Πειραιᾶ. Κατ' αὐτὴν ἐπρόκειτο νὰ τελεσθῇ ἡ κηδεία τοῦ τὴν παραμονὴν ἀποβιώσαντος δευτεροτόκου υἱοῦ τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς Γεωργίου. Κόσμος ἄπειρος ἀφ' ἧς ἐγνώσθη ὁ θάνατός του κατέκλυζε τὸν οἶκόν του θέλων νὰ ἴδῃ καὶ ἀποχαιρετήσῃ διὰ τελευταίαν φορὰν τὸν προσφιλῆ, τὸν δημοτικώτατον Γεώργιον, τὸν τέως πλήρη ζωῆς καὶ μέλλοντος νέον, παρ' οὗ πολλὰ προσεδόκα καὶ πρὸς ὃν εὐελπίς ἤτεινεν ἡ τοῦ Πειραιῶς πόλις. Τὴν 4 1/2 μ.μ. ἡ νεκρικὴ πομπὴ ἐξεκίνησε τῆς οἰκίας, ὅλων τῶν κατοίκων τῆς πόλεως συνωστιζομένων ὀπισθεν τοῦ φερέτρου, ὡς καὶ πλείστων ἐξ Ἀθηναίων ἐπὶ τούτῳ κατελθόντων, ἐν πένθει βαθεῖ εὐκρινεστάτῳ, χοροστατούντων τῶν Σ. Μητροπολίτου καὶ τῶν Σ. Ἀρχιεπισκόπων Θαυμακοῦ κ. Μισαήλ καὶ τοῦ πρώην Κεφαλληνίας κ. Σπ. Κομποθέκρας.

Ἐν τῷ ναφ τῆς Ἀγίας Τριάδος ἐνθα ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία λόγους ἐξαίροντας τὰς ἀρετὰς τοῦ θανόντος καὶ διερμηνεύοντες τὴν γενικὴν θλίψιν τῶν τοῦ Πειραιῶς κατοίκων ἐξεφώνησαν οἱ κ. κ. Ἰάκ. Δραγάσης, Ε. Γ. Καψαμπέλης, Ν. Φαραντάτος, Ι. Ἰωσήφ ποιήματα δὲ συγκινητικώτατα οἱ κ. κ. Γ. Κ. Στρατήγης καὶ Ἀλ. Θεοδωρίδης.

Ἐκ βάθους ψυχῆς λυπούμενοι καὶ θερμότατα χύνοντες δάκρυα διὰ τὴν σκληράν, τὴν πρόωρον ἀπώλειαν τοιαύτης εὐγενοῦς ὑπάρξεως, πεπνoικισμένης διὰ τοσούτων φυσικῶν καὶ ἐπιτήτων προτερημάτων, καρδίας ἀγαθοτάτης καὶ ἀνεξικάκου, τοσοῦτο σπανίας εἰς τοὺς σημερινοὺς χρόνους, φίλου πολυτίμου ὄν, εἴπερ τις καὶ ἄλλος, ἐγνώρισamen καὶ ἡγαπήσαμεν, ὑχόμεθα ὅπως ὁ Ὑψίστος ἐπιχύσει βέλσαμον παρηγορίας εἰς τὸν οὕτω σκληρῶς δοκιμασθέντα ἀτυχῆ πατέρα καὶ τὴν λοιπὴν αὐτοῦ οἰογένειαν.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἀσθενήσας ἐλαφρῶς οἰκουρεῖ ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς κ. Α. Σιμόπουλος. Τῷ διαπρεεῖ ἀνδρὶ εὐχόμεθα μετὰ τῶν ἐνταῦθα καὶ τῇ ἰδιαιτέρᾳ του ἑπαρχίᾳ πολυπληθῶν πολιτικῶν φίλων του, ταχίστην ἀνάρασιν.

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἀνεχώρησεν ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς κ. Θεοτόκης. Ὁ πρόοπος αὐτῆς

ἀναχώρησός του σχετίζεται πρὸς τὴν ἐπικειμένην συνομολόγησιν μεγάλου ἐν Εὐρώπῃ δανείου. Τὸν κ. Θεοτόκην ἀναπληροῖ κατὰ τὴν ἀπουσίαν του ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Στ. Δραγούμης.

Λέγεται ὅτι κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1894 πρόκειται νὰ συνέλθῃ ἐν Ἀθήναις διεθνὲς Ἀρχαιολογικὸν συνέδριον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς τοποθετήσεως τῶν ἀρχαιοτήτων ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἀρχαιολογικῷ Μουσείῳ, καὶ ὅτι αἱ ἐπὶ τούτῳ ἐγκύκλιοι ἀπεστάλησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰ διάφορα Κράτη.

Ἀνεχώρησαν εἰς Χαλκίδα οἱ μηχανικοὶ κ. κ. Σούλης καὶ Γκοτλάν, διαταχθέντες ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ὅπως ἐπιθεωρήσωσι τὴν μέχρι τοῦδε συντελεσθεῖσαν γραμμὴν τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Λαρίσης. Τοὺς μηχανικοὺς τούτους παρακολουθοῦσι καὶ δύο Ἀγγλοὶ μηχανικοὶ ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρίας τοῦ σιδηροδρόμου.

Τὰ σώματα τῶν ἀτυχῶν ἐραστῶν Μαίρης Βέμπερ καὶ Μιχαὴλ Μιμήκου, ὧν τὸ τραγικὸν τέλος ἀνεγράψαμεν εἰς τὸ φύλλον τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, καὶ ἅτινα εἶχον ταφῇ μακρὰν τὸ ἐν τοῦ ἄλλου, ἀπὸ τῆς προχθὲς ἠνώθησαν ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ τάφῳ ὑπὸ φίλων τοῦ Μιμήκου, οἵτινες νύκτωρ εἰσελθόντες εἰς τὸ νεκροταφεῖον ἐξέθαψαν τὸ πτώμα τούτου καὶ ἔθαψαν αὐτὸ παραπλεύρως τοῦ τῆς Μαίρης. Ἐνεργεῖται ἀνακρίσεις πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ τιμωρίαν τῶν δραστῶν τῆς τυμβωρυχίας ταύτης.

Ἡ Νομαρχία, καλῶς ποιούσα, ἔπαυσεν ἀπὸ τῆς προχθὲς δίδουσα διαβατήρια εἰς τοὺς αἰτοῦντας τοιαῦτα Ἑλλήνας δι' Ἀμερικὴν. Καίρὸς τέλος πάντων ἦτο νὰ ληφθῇ τὸ μέτρον τοῦτο, ἀφοῦ μάλιστα ὡς πληροφορούμεθα δὲν γίνονται πλεον δεκτοὶ εἰς Ἀμερικὴν. Διὸ συγχαίρομεν τὸν κ. Νομάρχην εὐελπιστοῦντες ὅτι θέλει ἐμμένει εἰς τὴν ἀπόφασίν του ταύτην.

Ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Λαρίσης ἀνεκηρύχθησαν ἤδη ὑποψήφιοι βουλευταὶ διὰ τὴν προσεχῆ ἐκλογὴν Δομοκοῦ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποθανόντος βουλευτοῦ Οἰκονομίδου οἱ κ. κ. Μ. Γιαταγάνας ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ, Ἀνδρέας Δημητριάδης ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ, Πούλιος Ζαρίμπας ἱατρός καὶ Μιχ. Φωτιάδης, κτηματίας. Ὁ κ. Πολίτης δὲν ἀπεδέχθη τὴν ὑποψηφιότητα αὐτοῦ, καίτοι προταθεῖσαν ὑπὸ πολλῶν φίλων του.

Τὸ πολυθρύλλητον ζήτημα τῆς παραδοχῆς τοῦ ὑπουργείου

Σιδηροδρόμου ἐλύθη κατὰ τὰς εὐχὰς τοῦ ἀναδόχου. Μετὰ ἐπανεπιλημμένας συσκέψεις ἢ ἐκ μηχανικῶν ἐπιτροπῇ, τὴν ὁποίαν συνέστησεν ἡ κυβέρνησις, ὑπέγραψε τὸ πρωτόκολλον παραλαβῆς τοῦ ἔργου, ἀποτελούμενον ἐκ σελίδων 60. Ἡ ἐπιτροπὴ εὕρισκε τὰ πάντα καλῶς ἔχοντα, ὑποδεικνύει δὲ ἀσημάντους τινὰς ἐλλείψεις, τῶν ὁποίων συνιστᾷ τὴν διόρθωσιν. Τούτου ἕνεκα εἰδοποιήθη ἡ Ἑταιρία τοῦ Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς νὰ θέσῃ εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ τὴν σήραγγα μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποδειχθέντων ὡς ἀναγκαίων συμπληρωτικῶν ἔργων.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐξεδικάσθη ἐνώπιον τοῦ Κακούργου δικαίου ἐγκλήμα φοβερὸν. Κατηγοροῦντο δύο νέοι οἱ Χρήστος Κυριακόπουλος, ἐπαγγελλόμενος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸν γαλακτοπώλην, καὶ καταγόμενος ἐκ τοῦ Δήμου Λευκτρῶν τῆς Λακωνίας καὶ Δημήτριος Καζάζακῆς ἢ Μαντακάκης ἐκ Κρήτης ἐπαγγελλόμενος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ οὗτος τὸν γανωτὴν μηχανικῶν σκευῶν ὅτι οὗτοι ἐκ συστάσεως ἐδολοφόνησαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1891 τὴν νεκρὰν ὑπὸ πηρέτριαν Μαργίτσαν Μανωλάκη ὑπὸ τὰς ἐξῆς φρικτὰς περιστάσεις.

Οἱ δύο κατηγορούμενοι συνῶκον ἐν τινὶ οἰκίᾳ κειμένη ἐν τῇ συνοικίᾳ Μεσάλα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ὁ πρῶτος, ὁ Κυριακόπουλος, φέρων καθ' ἑκάστην τὸ γάλα εἰς τὴν οἰκίαν ἐν ἣ ὑπηρετεῖ ἡ ἀτυχὴς Μαργίτσα κατῴρθησε νὰ ἐμπνεύσῃ ἔρωτα εἰς τὴν εὐεידῇ ὑπηρετρίαν, ἥτις μὴ ἀμφιβάλλουσα περὶ τῶν ὑποσχέσεων τοῦ ἐραστοῦ τῆς δὲν ἐδίστασε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, οὕτω δὲ συνεβίου κατὰ τὸ φαινόμενον καλῶς ἐπὶ τινὰ χρόνον.

Κατὰ Ἰούνιον ὅμως τοῦ 1891 ὁ ἐραστὴς ἔχων συμβουθὸν καὶ τὸν Καζάζακην ἀπεφάσισαν νὰ δολοφονήσωσι τὴν δύσμοιρον κόρην ὅπως σφετερισθῶσι τὰς ὀλίγας λίρας ἃς ἔφερε μεθ' ἑαυτῆς, καὶ τινὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ κοσμήματα μικρᾶς σχετικῶς ἀξίας. Σφάζαντες λοιπὸν αὐτὴν διὰ μαχαίρας τὴν διεμέλισαν πρὸς ἀπόκρυψιν τοῦ ἐγκλήματος μετὰ σπανίας ἀνατομικῆς ἐπιτηδειότητος εἰς 6 τεμάχια καὶ ἔρριψαν αὐτὰ τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου ἐντὸς τοῦ ἀφοδευτηρίου τῆς οἰκίας ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔρριψαν ἐπίσης καὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ἀφοῦ πρῶτον ἔκειραν αὐτὴν ἐν χρῶ λαβόντες τὴν κόμην τῆς ἣν μετὰ ταῦτα ἐπώλησαν. Μετὰ τὸ φρικτὸν κακούργημα οἱ δολοφόνοι ἐπιβάντες ἀτμοπλοίου κατηυθύνοντο εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τοιοῦτο κακούργημα ὑπὸ τοιαύτας ἐκτελεσθὲν περιστάσεις ἦτο δύσκολον ν' ἀνακαλυφθῇ. Καὶ ὅμως μετὰ δύο ἡμέρας ἀπὸ τῆς διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος ἀνεκαλύφθη. Οἱ περίοικοι δὲν ἠδύναντο νὰ ὑποφέρωσι τὴν φοβερὰν δυσωδίαν, ἥτις ἀνεδίδετο ἐκ τῆς κεκλεισμένης πλησίον οἰκίας. Εἰδοποιήθεισα ἡ ἀστυνομία ἔσπευσε μετὰ ἱατροῦ καὶ διαρρηχθείσης τῆς θύρας τῆς οἰκίας εἰσῆλθεν ἐντὸς αὐτῆς, ἀλλὰ δὲν παρετήρησεν τι ἄξιον λόγου καίτοι ἡ ἐντὸς ἀναδιδομένη δυσωδία ἦτο ἀφόρητος. Μετὰ πολλὰς ἐρεῦνας παρετήρησεν ὁ ἱατρὸς ὅτι ἡ δυσωδία ὁσμὴ ἀνεδίδετο ἐκ τοῦ ἀφοδευτηρίου, ριφθέντος δὲ τότε ἐντὸς αὐτοῦ ἀλιευτικοῦ καδίσκου ἀνειλικύσθη μία χεὶρ ἀνθρωπίνῃ. Ριφθέντος ἐπανεπιλημμένας τοῦ καδίσκου ἀνειλικύσθησαν καὶ ἕτερα τεμάχια ἀνθρωπίνης σαρκός, ἅτινα πάντα συναρμολογηθέντα ἀπετέλεσαν σῶμα γυναικός. Ἀνακαλυφθέντος τότε τοῦ ἐγκλήματος πάραυτα αἱ ὑπόνοιαι ἐπεσαν ἐπὶ τῶν οἰκούντων δύο κατηγορουμένων, ἐπειδὴ δὲ ἐρεύνης γενομένης δὲν ἀνεκαλύφθησαν οὗτοι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐτηλεγραφήθησαν εἰς τὴν ἐνταῦθα ἀστυνομίαν τὰ χαρακτηριστικὰ των καὶ οὕτω ἅμα ἀπεβιβάσθησαν εἰς Πειραιᾶ συνεληφθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας μεθ' ὃ γενομένης ἐπ' αὐτῶν σωματικῆς ἐρεύνης ἀνευρέθησαν τὰ κλαπέντα ἦτοι 12 ὀθωμανικαὶ λίραι, ἐν ὠρολόγιον χρυσοῦν, ἐν δακτυλίδιον, ἐν βραχιόλιον καὶ ἄλλα ἀργυρὰ σκευὴ ὡς καὶ ἡ μάχαιρα δι' ἣς κατεκεράμτισαν τὸ θῦμα. Ἀμα τῇ συλλήψει αὐτῶν προσε-

πάθουν νὰ ἐπιρρίψωσιν ὁ εἰς ἐπὶ τοῦ ἄλλου τὴν κατηγορίαν, μετὰ τακτικὴν δὲ ἀνάκρισιν παρεπέμφθησαν ἀμέσως εἰς τὸ κακούργου δικεῖον. Ἐπειδὴ δὲ οἱ μάρτυρες τῆς κατηγορίας ἐζητάσθησαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, χθὲς ἐζητάσθησαν μόνον 4 μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεως ὅποτε ἔλαβε τὸν λόγον ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Καρτζᾶς ὅστις διὰ μακρῶν ἀνέπτυξε τὴν κατηγορίαν καταδείξας οὐχὶ πλέον τοὺς ἐνόχους ἀλλὰ τὸ εἰδεχθὲς τοῦ ἐγκλήματος καὶ ζητήσας τὴν καταδίκην ἀμφοτέρων.

Μετὰ τὸν κ. εἰσαγγελεῖα ὠμίλησαν οἱ συνήγοροι τῶν κατηγορουμένων κ. κ. Παπαφράγγος καὶ Μελισσινός, ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τῶν ὁποίων ἠναγκάσθη ὁ κ. εἰσαγγελεὺς νὰ δευτερολογήσῃ, μεθ' ὃ ἀποσυρθέντες καὶ συνδιασκεφθέντες ἐπὶ τριῶρον οἱ κ. κ. ἐνόρκοι ἐκήρυξαν τὸν μὲν Κυριακόπουλον ἕναχον φόνου ἐκ προμελέτης καὶ ἐσκεμμένως ἐκτελεσθέντα, τὸν δὲ Μαντακάκην ἢ Καζάζακην συνεργόν. Μετὰ τὴν ἐτυμηγορίαν ταύτην τῶν κ. ἐνόρκων τὸ δικαστήριον τῶν συνεδρῶν ἐπέβαλεν εἰς μὲν τὸν Χ. Κυριακόπουλον τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου ἐκτελεσθησομένην ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ ὁρισθησομένην ὑπὸ τοῦ κ. εἰσαγγελεῖως, εἰς δὲ τὸν Μαντακάκην τὴν ποινὴν τῶν ἰσοβίων δεσμῶν.

Εἰς τὰς ἐφημερίδας τοῦ Βόλου ἀνευρίσκομεν τὴν εἰδήσιν, ὅτι μελέται εἰδικαὶ ἐγένοντο ἐν τοῖς ἐν Θεσσαλίᾳ κτήμασι τοῦ ὁμογενοῦς Χρηστάκη Ζωγράφου πρὸς καλλιέργειαν ἐν αὐτοῖς τῶν ζακχαροφόρων τεύτλων. Πρὸς τοῦτο ἐκλήθη ἐπίτηδες καὶ εἰδήμων μηχανικός, ἵνα συνάμα μελετήσῃ καὶ τὰ τῆς ἰδρύσεως κατασκευῆς ζακχαρέως ἐκ τοῦ χυμοῦ τῶν τεύτλων. Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης πολλῶν ὠφελειῶν θὰ γείνη πρόξενος εἰς τὴν Θεσσαλίαν.

Τὸ ἀκόλουθον κακούργημα, διαπραχθὲν εἰς τὸ χωρίον Ραμαντάνι τοῦ Ἄργους, ἠγγέλθη τηλεγραφικῶς ἐκ Ναυπλίου. Γυνὴ κακούργος, μὴ γνωσθεῖσα δυστυχῶς ἔτι, τεκοῦσα ἐκ κλεψιγαμίας εἰς τὸ ρηθὲν χωρίον, ἐφόνευσε τὸ ἴδιον αὐτῆς τέκνον, κρεμάσασα αὐτὸ ἐπὶ δένδρου, πρὸς ἀπόκρυψιν τοῦ ἐγκλήματος αὐτῆς. Χωρικοὶ διαβαίνοντες ἐκ τοῦ δάσους, παρὰ τὸ χωρίον κείμενον, ἀνεύρον τὸ ἀτυχὲς νεογνὸν νεκρὸν καὶ κρεμάμενον, παραλαβόντες δὲ αὐτὸ παρέδωκαν εἰς τὴν ὑπομοιραρχίαν Ἄργους, ἐπιληφθεῖσαν ἀνακρίσεων.

Ἐν τῷ δημοτικῷ νοσοκομείῳ διητᾶτο ἀτυχὴς τις ναυτικός ἐκ Θήρας, ὀνόματι Κουρμούλης, ἐτῶν 45. Ὁ δυστυχὴς οὗτος ἐπασχεν ἀπὸ πολλοῦ ἐξ ὑποχονδρίας, ἐν στιγμῇ δὲ ὑπερβολῆς τοῦ κατέχοντος αὐτὸν πάθους ἠτύοκτόνησε διὰ τῆς ἰδίας ζώνης ἀπὸ τινος δένδρου τοῦ νοσοκομείου· εὐρέθη δὲ κατὰ τὴν νύκτα νεκρός.

Μετὰ τὸ διπλοῦν ἐρωτικὸν δράμα, τὸ συνταράξαν τὰς Ἀθήνας, πολλὰς θ' ἀκούσωμεν αὐτοκτονίας, ἀποτέλεσμα μωρᾶς μιμήσεως. Οὕτω χθὲς τηλεγράφημα ἐκ Θηβῶν ἀνήγγειλεν, ὅτι ἠτύοκτόνησεν αὐτόθι διὰ περιστροφῆς ὁ Π. Κοροπούλης, τινάξας τὸν ἐγκέφαλον. Ὁ αὐτοκτονήσας ἦτο νέος ἐκ τῶν καλλίστων τῆς πόλεως τῶν Θηβῶν, ἡγε δὲ ἡλικίαν 27 μόλις ἐτῶν. Κατὰ τὰς γνωστὰς πληροφορίας, λόγοι φιλοτιμίας ἢ ατυχοῦς ἔρωτος ἐξώθησαν τὸν ταλαίπωρον νέον εἰς τὸ μωρὸν διάβημα.

Ἀνηγγέλθη ἐξ Ἄργους ὅτι ὁ Κ. Θερμογιάννης μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Δημητρίου καιροφυλακτῆσαντες ἐν ὥρᾳ νυκτὸς ἐξῶθεν τῆς οἰκίας τοῦ Π. Πλατῆ, ἵνα φονεύσωσιν αὐτὸν διερχόμενον, ἐτραυμάτισαν διὰ γιγαταγανίου κατὰ τὴν κεφαλὴν τὸν τυχαίως διερχόμενον Κ. Καντῆν, καθ' οὗ οὐδὲμίαν εἶχον ἀφορμὴν. Οἱ δράσται μετὰ τὴν πρᾶξιν ἐγένοντο ἄφαντοι.

Ὁ Γεώργιος Κομπῆς πεσὼν ἔνεκεν ἀβλεψίας ἐκ τοῦ τρέοντος κάρρου τοῦ τραυματίσθη σοβαρῶς ἐπὶ τῶν νώτων αἰ μετεφέρθη εἰς τὸ Τζάνειον Νοσοκομεῖον Πειραιῶς, ἔνθα συμπαθὴς φίλος καὶ διευθυντὴς τοῦ χειρουργικοῦ τμήματος Κοντολέων ἐπιμελήθη αὐτοῦ ἀποτελεσματικῶς προληφθέντος τοῦ κινδύνου.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Χαλκίδος :

«Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν περὶ ὥραν 2ην μετὰ τὸ μεσήμερον συνεπλάκησαν εἰς τι τῶν ἐνταῦθα καφφενείων οἱ ὑπάγγελος Θωμᾶ Δουμπιῶτης καὶ Κλεάρχος Ἀστυακόπουλος ἀνταλλάξαντες περὶ τοὺς 15 πυροβολισμοὺς διὰ τῶν ὤν περὶ πολυκρότων. Ἀποτέλεσμα τῆς φοβερᾶς ταύτης συμφορᾶς ἦν ὁ διὰ δύο σφαιρῶν τραυματισμὸς τοῦ πρώτου κατὰ τὴν κοιλιακὴν χώραν καὶ ὁ τοῦ δευτέρου διὰ τοιαύτης τραυματισμὸς κατὰ τὴν σπονδυλικὴν στήλην. Ἀμφότεροι οἱ ἀληστραυματισθέντες διατρέχουσι τὸν ἐσχατὸν κίνδυνον μὴ ἀπορθηθεὶς τῆς ἐξαγωγῆς τῶν σφαιρῶν. Καὶ ταῦτα πάντα ἄρην μιᾶς αἰδοῦ ἐνὸς τῶν ἐνταῦθα ὠδικῶν καφφενείων, ἧς ῥῶντο ἀμφότεροι ἐμμανῶς, ἥτις ὅμως ἀμφιβάλλομεν ἂν θὰ ἦν αὐτοῖς ὅπως ριφθῇ ἀπὸ τοῦ ἀετώματος τοῦ Παρθενῶος διὰ νὰ ἀκολουθήσῃ τὰ θύματα τοῦ ἔρωτός της.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Θηβῶν :

Αἱ ἔνεκα τοῦ χειμῶνος διακοπεῖσαι ἐργασίαι τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς Λαρίσης ἤρξαντο αὖθις εἰς τὸ τμήμα τοῦτο μετὰ μεγάλῃ δραστηριότητι. ἰδίως δὲ ἡ στρώσις τῶν σιδηρῶν ράβδων ἐπὶ τοῦ τμήματος Σχηματαρίου-Θηβῶν προὐχώρησε μέχρι τοῦ 17ου χιλιομέτρου, καὶ ἐντὸς τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς ἐλπίζεται νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ σταθμοῦ Θηβῶν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐνδεικτικὴν χάριτα ἐδαψίλευσεν ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας πρὸς τὸ Οἶκον. Πατριαρχεῖον, καθ' ἃ ἀγγέλλουσιν αἱ Βυζαντιναὶ ἡμερίδες. Τὸ ἐν Πετροπόλει Μετόχιον τοῦ Οἴκου. Πατριαρχεῖον καθυστέρει ἐκ χρεωλυτικῶν δόσεων πρὸς τὸν 172,000 ρουβλίων πρὸς τὴν αὐτοῖς Πιστωτικὴν Τράπεζαν ἄλλὰ τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ἠδύνατο νὰ πληρῶσῃ τὸ Ἑλλην. Μετόχιον, ἐπέκειτο δὲ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκποίηση τῶν κτημάτων αὐτοῦ καὶ ἡ διάλυσις. Ταῦτα πληροφορηθεὶς ὁ Αὐτοκράτωρ διέταξεν ὅπως καταβληθῇ ἡ ὀφειλὴ ἐκ τοῦ δημοσίου Ρωσικοῦ ταμείου, οὕτω δὲ διεσώθῃ ἡ περιουσία τοῦ Μετοχίου, ἐκ τῶν κτημάτων τοῦ ὁποῦ ἀσφαλίζεται ἡδη ἐτησίως εἰς τὸ Οἶκον. Πατριαρχεῖον πρόσδοδος 2,500 λίρων ὡς ἔγγιστα. Ἡ ὄντως ἡγεμονικὴ πρᾶξις τοῦ εὐσεβάστου Αὐτοκράτορος ἐνέπλησεν, ὡς εἰκός, χαρᾶς καὶ ἐγνωμοσύνης τὸν Οἶκον. Πατριάρχην καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ αὐτὸ δὲ πάντως αἰσθημα θὰ αἰσθανθῶσι καὶ οἱ ἀπανταχοῦ Ἕλληνες. «Τὸ γεγονός ὅμως (ὀρθῶς παρατηρεῖ ἡ «Κωνσταντινούπολις») κέκτηται πολλῶ σπουδαιοτέραν σημασίαν ἔνεκα τῆς ἡθικῆς αὐτοῦ ἀξίας, τρανωτάτην καὶ περιφανῆ παρέχον ἀποδείξιν τῆς πρὸς τὸ ἄτομον τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Πατριάρχου Νεοφύτου ἐξόχου ὑπολήψεως τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας ἐρμηνεύοντος οὕτω πιστῶς τὰ αἰσθηματα σύμπαντος τοῦ ὀρθοδόξου Ρωσικοῦ λαοῦ, παρ' ᾧ ἐκτάκτου ἀπολαύει σεβασμοῦ ὁ νῦν Πατριάρχης».

Ἐν Γαλλίᾳ πᾶν ἄλλο ζήτημα παρηγωνίσθη ὑπὸ τῆς μεγάλης ἐνώπιον τῶν ἐνόρκων δίκης. Ὁ Κάρολος Λεσέφ ἐπύρανε τὴν κατάθεσίν του, μηδενὸς φεισθεὶς καὶ εἰπὼν καὶ πάλιν ὅτι τὰ ἑκατομύρια ἔδωκε διότι ἐπιέσθη ὑπὸ τοῦ Φραισινέ, τοῦ Φλοκέ, τοῦ Κλεμανσώ καὶ τῶν λοιπῶν πολιτικῶν.

Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως ἂν ἐν ἔτει 1888 ἔδωκεν ἡμισυ ἐπὶ ἑκατομύριον εἰς τὸν Ράιναχ καὶ δύο ἑκατομύρια εἰς τὸν Ὁβερδορφερ ἀπεκρίθη καταφατικῶς, εἰπὼν ὅτι διὰ τῶν χρημάτων ἐκείνων ἠθέλησε ν' ἀσφαλίσῃ τῇ Ἐταιρίᾳ τὴν ὑποστήριξιν μεγάλου χρηματιστοῦ. Ἐν γένει ἡ ἀπολογία τοῦ ἐνεποίησεν εὐμενῇ ἐντύπωσιν. «Ἀπὸ τῆς ἐνώπιον τοῦ Ἐφετερίου δίκης (τηλεγραφεῖ ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ν. Ἑλ. Τύπου») ἡ ὄψις τοῦ μετεβλήθη. Τὰ χεῖλη τοῦ διαστρέφει νευρικός σπασμός, φαίνεται δὲ κεκμηκὼς καὶ ἐξηνητλημένος. Ἄλλ' ἡ κομψότης καὶ ἡ εὐγένεια τοῦ παραστήματός του μένουσιν ἀπαράμιλλα. Ἰσως ἐκλήσθησαν ἀθώοτεροι ὑπόδικοι ἐπὶ τοῦ σκληροῦ ἐκείνου θρανίου, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπαγωγότερος καὶ εὐπρεπέστερος. Δὲν πλανᾶται πλέον περὶ τῆς τύχης του. Κατεδικάσθη ἤδη εἰς πανταετὴ φυλάκισιν καὶ οὐδενὸς φείδεται πλέον. Πρὸ τοῦ Ἐφετερίου ἀπελογήθη ἀσθενῶς. Πρὸ τῶν ἐνόρκων δὲν ἀπολογεῖται, ἀλλὰ προσβάλλει τὴν κυβέρνησιν, τὰς χρηματικὰς ἐξεις, τὰ ἥθη τῆς ἐποχῆς του. Ἐὰν μὴ διεκοπτετο ἐνίστε ὑπὸ τοῦ φλεγματικοῦ προέδρου, θὰ ἐξελαμβάνετο ὡς κατήγορος, οὐχὶ ὡς κατηγορούμενος». Τὸν γενικὸν οἶκτον διήγειρεν ἕτερος τῶν κατηγορουμένων, ὁ πρῶην ὑπουργὸς Βαϊλῶ, ὁμολογήσας ἑαυτὸν ἔνοχον, ἐκφράσας μεταμέλειαν καὶ ζητήσας συγγνώμην παρὰ τῆς χώρας, ἧς διεκύβευσε τὴν ἀγαθὴν φήμην. Ὡς μόνην δικαιολογίαν εἶπεν ὅτι ἐνήργησε παρακινήσει τοῦ μεσάσαντος Βλονδέν, εἰς ὃν ἔδωκεν 75 χιλιάδας φράγκων. Κατὰ τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου ἐξανέστη ὁ Βλονδέν.

Ἐνεκα τῶν τελευταίων ἐν Σερβίᾳ βροχῶν φοβεραὶ πλημυραὶ ἐγένοντο ἐν Νύσση. Εἰς 1,500 ἀνέρχεται ὁ ἀριθμὸς τῶν κατακλυσθεισῶν οἰκιῶν, πλείστα δὲ ἀριθμοῦνται τὰ θύματα.

Ὁ ἐν Σόφιᾳ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἐφημ. τῆς Κολωνίας» λέγει ὅτι περὶ τοῦ γάμου τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου καὶ τῆς πριγκίπισσας Μαρίας Λουίζας ἐγένετο τὸ πρῶτον λόγος πρὸ πενταετίας, ἀλλ' ὅτι πέντε ὅλα ἔτη παρήλθον, ἕως οὗ ἀγγεληθῇ ἐπισήμως ἡ μνηστεία. «Ἐκτοτε οἱ ἐνδοιασμοί, οἱ κωλύσαντες κατ' ἀρχὰς τὸ συνοικέσιον, διεσκηδίσθησαν σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου. Ἀποκτήσασα στρατὸν ἰσχυρὸν καὶ ἄριστα ἐξοπλισμένον, ἀναπτύξασα ἑρρωμένως τὰς συγκοινωνίας καὶ τὸ ἐμπόριον, ἐμπνεύσασα ἴσῃ ἐμπιστοσύνην καὶ εἰς τοὺς πολιτικούς καὶ εἰς τοὺς οἰκονομολόγους, ἡ Βουλγαρία, δύναται νῦν νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν νεαρὰν ἡγεμονίδα θρόνον πολὺ ἀσφαλέστερον. Ἐντὸς τῆς χώρας δὲν ὑπάρχει πλέον ἀντιπολιτευσις κατὰ τοῦ πρίγκιπος, τὰ δὲ κηρύγματα τοῦ γέροντος Ζάγκωφ ἐκ Ρωσσίας δὲν εὐρίσκουσιν εὐήκοον ἀκροατήριον». Ὁ ἀνταποκριτὴς περαίνει βεβαιῶν ὅτι, ἂν ἐξυφανθῶσι νέα ἐπιβουλαὶ κατὰ τῶν καθεστώτων, «ὁ νόμος θὰ ἐφαρμοσθῇ μετὰ σιδηρᾶς καὶ ἀδυσωπῆτος αὐστηρότητος».

Φρικῶδες δράμα συνέβη πρὸ τινος παρὰ τὸ Αἰκατερινοσλάβ. Τινὲς ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ διαμερίσματος συλλαβόντες οἰκογένειαν Ἑβραίων, συγκειμένην ἐκ πατρὸς, μητρὸς καὶ τριῶν τέκνων, ἐκρέμασαν αὐτοὺς ἐντὸς τοῦ δάσους καὶ τοὺς ἀφῆκαν ν' ἀποθάνωσιν ὑπὸ τὸ κράτος ἀπεριγράπτων βασάνων.

Ἐν τῷ παρὰ τὰ Βρύουλα τουρκικῷ χωρίῳ Κιλισμάνν τρεῖς παῖδες ἡλικίας 13 καὶ 15 ἐτῶν εὐρέθησαν ἐσφαγμένοι ὡς ἄμνοι, ἀφ' οὗ οἱ δύο ἐξ αὐτῶν εἶχον πρότερον φονευθῇ διὰ πυροβόλων. Δρᾶσαι ἦσαν πέντε Τοῦρκοι χωρικοὶ ἐφόνευσαν δὲ τὰ παῖδια, διότι τοὺς ἐκλεπτον τὴν νύκτα μέλι ἐκ τῶν μελισσῶν των.

ΕΠΙΤΟΠΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Πληροφοροῦσιν ἡμᾶς ἐκ Ποταμοῦ ὅτι ὁ γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου, ὡς καὶ ὁ τηλεγραφητής, οἵτινες εὐρίσκονται ἐκεῖ ὅπως διεξάγῃσι τιμῶς καὶ εὐσυνειδότης τὴν ἀνατεθειμένην αὐτοῖς δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἀντὶ τούτου ἀναμειγνύονται παρανόμως εἰς τὰ τοπικὰ πράγματα, γινόμενοι παραίτιοι σκηνῶν, αἵτινες οὐ μόνον δὲν τιμῶσιν αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ ἐνδεχόμενον εἶναι νὰ συνεπαγάγῃσι συνεπειὰς λίαν δυσάρεστους. — Ἀπέχομεν νὰ εἰσελθῶμεν εἰς λεπτομερείας, ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ πράξωμεν τοῦτο, μετὰ μεγάλης μας λύπης, ἅμα ὡς ἴδωμεν ὅτι οἱ ἀνωτέρω κύριοι ἐννοοῦσι νὰ ἐξακολουθήσῃσι τὴν σχολιὰν ὁδὸν ἣν ἐτράπησαν.

Εἰς ἀθλίαν κατάστασιν εὐρίσκεται, ὡς γράφουσιν ἡμῖν, τὸ κτίριον τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τοῦ χωρίου Φατσάδικα. Τῇ ἀληθείᾳ εἶναι λυπηρότατον νὰ ἀφίνωνται, εἰς τὴν ἐκ τῆς ἐπηρείας τοῦ χρόνου καταστροφὴν κτίρια μεγαλοπρεπῆ, μεγάλας ἀπαιτήσαντα δαπάνας ὅπως ἀνεγερθῶσιν, ἐνῶ ταῦτα διὰ μικρᾶς ἐτήσιας δαπάνης πρὸς ἐπισκευὴν αὐτῶν, θὰ ἡδύναντο νὰ διατηρῶνται ἐν λαμπρᾷ καταστάσει. Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ φιλοτιμότερος Δήμαρχος Κυθηρίων κ. Νικηφοράκης θέλει σπεύσει νὰ διατάξῃ τὰς δεούσας ἐπισκευὰς, ἐκπληρῶν οὕτω τὴν ἐπιθυμίαν τῶν καλῶν δημοτῶν του, οἵτινες διὰ τῆς ψήφου των ἀνεβίβασαν αὐτὸν εἰς τὸ ἀξίωμα ὅπερ κἀτέχει, ἀφοῦ μάλιστα καὶ τὸ διὰ τὰς ἐπισκευὰς ταύτας ἀπαιτούμενον ποσὸν δὲν εἶναι σπουδαῖον.

Ἀγνοοῦμεν διατὶ ὁ κ. ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν δὲν ἔσπευσε νὰ χορηγήσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Ποταμίων αἰτηθέντα 50 δένδρα ἐκ τοῦ ἐνταῦθα Βοτανικοῦ Κήπου. Τοῦτο δὲ εἶναι τοσοῦτο μᾶλλον λυπηρὸν ὅσον σπανίως διδοται αὐτῷ ἀφορμὴ τοιαύτη ἵνα ἐνθαρρύνῃ τοὺς φιλοτίμους Δημάρχους, οἵτινες σκέπτονται περὶ καλλωπισμοῦ καὶ ἐξυγιάνσεως τοῦ Δήμου των διὰ τῆς φυτεύσεως δένδρων καταλλήλων, ὅποια τυγχάνουσι τὰ ζητηθέντα δένδρα (πεῦκα), ἅτινα μάλιστα τυγχάνουσι σπανιώτατα ἐν Κυθήροις, ἐνῶ ἡ ἐξ αὐτῶν ὠφέλεια εἶναι πασίγνωστος. Εἶναι καιρὸς ὅμως ἀκόμη, νομίζομεν, νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν ἔλλειψιν ταύτην τοῦ προκατόχου του ὁ νῦν τὸ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργεῖον διευθύνων ὑπουργὸς κ. Δραγούμης, οὗ γνωστὴ τυγχάνει ἡ φιλοκαλία καὶ ἡ πρὸς τὰς δένδροφυτεῖας ἀγάπη, διατάσσων τὴν ταχίστην εἰς Κύθηρα ἀποστολὴν τῶν αἰτηθέντων 50 πεύκων.

Παράπονα πλείστα διαβιβάζονται ἡμῖν ἐκ τοῦ Δήμου Ποταμίων προκειμένου περὶ τῆς μεταξὺ τῶν δύο Δήμων τῆς Ἐπαρχίας διανομῆς τοῦ Βιτςμανεῖου κληροδοτήματος. Ὁ Δήμος, λέγουσι, τῶν Κυθηρίων θέλει νὰ κρατήσῃ δι' ἑαυτὸν τὸ μέγιστον μέρος, ἐλάχιστον παραχωρῶν τῷ Δήμῳ Ποταμίων, ἐνῶ ἡ διανομὴ πρέπει νὰ εἶναι ἴση κλπ. κλπ. Καλὸν εἶναι τοιαῦτα τοπικὰ ζητήματα νὰ λύωνται ἐν πνεύματι δικαιοσύνης καὶ ἰσότητος, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐν λόγῳ παραπόνων, ἅτινα ἐνσπεύρουσιν, ἂν μὴ μίση καὶ διαιρέσεις, πάντως ὅμως τὴν ψυχρότητα καὶ τὴν δυσἀρεσκίαν μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν δύο Δήμων. Ἐχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι οἱ κ. κ. Δήμαρχοι, ἄνθρωποι λίαν ἀνεπτυγμένοι καὶ φιλοδίκαιοι πάντες θὰ καταβάλλῃσι προσπάθειαν ὅπως ἡ ἐν λόγῳ ὑπόθεσις λυθῇ ὁλως οἰκογενειακῶς, ἀνευ τῆς ἀναμίξεως τούτεστι Νοταρχῶν καὶ Ὑπουργείων τοῦτο ἀπαιτεῖ καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια αὐτῶν καὶ τὸ συμφέρον αὐτοῦ τοῦ Τόπου, καὶ τοῦτο συμβουλευόμεν καὶ ἡμεῖς, σφόδρα λυπούμενοι διότι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν δυσἀρεστὴν ἀνάγκην νὰ γράφωμεν πράγματα ἅτινα δυ-

νατὸν νὰ παρεξηγηθῶσιν ἢ νὰ λυπήσῃσι πρόσωπα ἀξία πάσης ὑπολήψεως.

Ἀφίκετο ἐκ Κυθηρίων μετὰ τῆς ἀξιοτίμου μητρός του καὶ τῆς δεσποινίδος ἀδελφῆς του ὁ κ. Ν. Λεβούνης, υἱὸς τοῦ ἐκείσε ἐγκρίτου δικηγόρου κ. Γεωργίου Λεβούνη, κατέλυσαν δὲ εἰς τὸ παρὰ τῇ πλατεῇ τῆς Ὀμονοίας ξενοδοχεῖον «Μέγας Ἀλέξανδρος».

Ἀφίκετο ἐπίσης ἐκ Κυθηρίων ὁ κ. Στέφ. Βαρβαρρήγος.

Ἀντ'ἡλλάξαν ἐν Ποταμῷ δακτύλιον ἀρραβῶνα ἡ δεσποινὶς Εὐφροσύνη Παναγιώτου Περπέτη μετὰ τοῦ φίλου Θεοδώρου Καψάνη, υἱοῦ τοῦ ἐν Πειραιεὶ γνωστοῦ ἐργολάβου Κοσμᾶ Καψάνη. Εὐχόμεθα τοῖς μνηστευθεῖσι ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Ἐτελέσθησαν ἐν Μυλοποτάμῳ οἱ ἀρραβῶνες τῆς δεσποινίδος Εὐφροσύνης Γεωργίου Ψυχογιου μετὰ τοῦ κ. Κωνστ. Π. Κρητικοῦ. Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ φίλου κ. Ἰωάννου Ν. Κοντολέοντος μετὰ τῆς εὐειδεστάτης δεσποινίδος Αἰκατερίνης Ι. Κοντοῦ ἢ Λεωντσίνης. Τοῖς μνηστευθεῖσι εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Κύριε Συνατάκτα τῶν «Κυθηρίων»,

Καταχωρήσατε παρακαλοῦμεν εἰς τὸ φύλλον σας τὰ ἐξῆς: Πλήθος ἱερῶν ἀπώλεια Λαοῦ. Μὲ θαυμασμόν μου ἤκουσα ὅτι ὁ Γεώργιος Κασιμάτης Μπλάμπλας ἦλθεν εἰς Ἀθήνας ἵνα ἱερατεῦσῃ, ἐνῶ οὗτος τυγχάνων διδάσκαλος ἐν τῇ Σχολῇ Λιβαδίου ὑπέπεσεν εἰς ἀκατονόμαστον ἔγκλημα, διὸ καὶ ἀπελύθη τῆς θέσεώς του.

Δέξασθε κλπ.

Ἐν Κυθήροις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1893.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΑ κείμενα κάτωθι τοῦ Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΟΝ γωνιαῖον ἐκ 313 πήχεων ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἐλαιστριβείων καὶ Γράνικοῦ. Πληροφορία παρ' ἡμῖν.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΕΤΟΧΑΙ

	Ἀγορ.	Πωλ.
Ἐθνικῆς Τραπεζῆς	3310	3320
Προνομ. Τράπ. Ἡπειροθεσσαλίας	258	260
Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς	19	20
Τραπεζῆς Βιομηχαν. Πίστεως	60	61
Ἑταιρίας Μεταλλουργ. Λαυρίου	86 1/2	87 1/2
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	430	435
Σιδηρ. Πειραιῶς-Ἀθηνῶν-Πελοποννήσου	127	128
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας	138 1/2	139 1/2
Ἑλλην. Ἡριτιδοποιείου	75	80
Ἑταιρίας Δημ. καὶ Δημ. Ἔργων	57 1/2	58
Γενικῆ Ἑταιρία Ἐργοληψιῶν	340	350
Πανελληνίου Ἀτμοπλοίας	170	175
Διώρυγος Κορίνθου	353	355
Προέκτασις Σιδηρ. Ἀθηνῶν Πειραιῶς	188	190
Εἰκοσάφρακτον	29.35	29.45
Συνάλλαγμα ὀψεως	147	148

ΔΑΝΕΙΑ

26 ἑκατομμυρίων	5 %	Δρ. 370—375
120	5 %	» 526—530
170	5 %	» 513—515
125	5 %	» 442—445
Πάγιον	4 %	» 586—588